

LIÊN ĐỘI TRƯỜNG THCS CAO BÁ QUÁT
CHI ĐỘI 7A1
CHÀO MỪNG NGÀY NHÀ GIÁO VIỆT NAM 20/11

NHẬT KÍ YÊU THƯƠNG

DÒNG THỜI GIẠN

HÀ NỘI, THÁNG 11/2021

LỜI TỰA

Thời gian vẫn cứ trôi đi như những dòng chảy vô hình lăn bánh, thầy cô vẫn lặng lẽ là người lái đò, chở biết bao thế hệ học sinh cập bến bờ tri thức. Và rồi sau này bước theo nhịp sống tấp nập ồn ào, liệu có mấy ai nhớ đến mà về thăm lại những con thuyền xưa? Ôi! Cao quý thay người thầy, người cô! Công ơn của thầy cô khó có thể đong đo cân đếm được. Rồi mai đây những đàn chim bé nhỏ ngày nào sẽ tung đôi cánh trên bầu trời tri thức với hành trang trên vai là những bài học quý báu và những lời dạy bảo của thầy cô. Những lời dạy bảo ấy mãi theo ta cùng năm tháng, khi khó khăn nó mãi là điểm tựa để ta dựa vào và cố gắng trở thành những người công dân tốt.

Xin vạn lần gửi những lời tri ân chân thành đến thầy cô - Những người đã thắp sáng bao ước mơ, hoài bão của lũ học trò. Nhân ngày Nhà giáo Việt Nam, với tất cả tấm chân tình tập thể lớp 7A1 nói riêng và các bạn học sinh toàn trường THCS Cao Bá Quát nói chung xin gửi đến tất cả thầy cô lời chúc vui vẻ, tràn ngập niềm tin trong cuộc sống, để sẽ mãi là những con đò tận tụy, kiên nhẫn đưa các thế hệ học trò qua đại dương kiến thức mênh mông của nhân loại!

- Tập thể lớp 7A1 -

Như những dấu yêu xưa...

Lớp bụi thời gian có thể xóa nhòa đi kí ức nhưng không thể nào xóa bỏ được tình cảm và tấm lòng của thầy cô đã thâm lặng hi sinh vì chúng con. Cỗ máy thời gian xoay vần đưa chúng con trở về với những ngày tháng xa xưa ấy, lật mở cuốn nhật kí trên tay, hình ảnh thầy cô vẫn vẹn nguyên, đọng đầy trong trí nhớ. Cảm xúc ùa về trào dâng niềm xúc động. Chúng con cảm ơn vũ trụ đã đưa thầy cô tới trái đất và trao cho thầy cô xứ mệnh thiêng liêng – gieo hạt giống nhân – trí – dũng cho chúng con nên người...

Cô giáo Hiệu trưởng: Vũ Thị Lan Anh

Dẫu lớp bụi thời gian
Có xóa nhòa tất cả
Cô Hiệu trưởng mãi là
Người chúng con yêu thương!

Cô giáo Hiệu phó: Kiều Thị Thúy Hương

Cô Hiệu phó trường em
Đẹp như tranh tô nữ
Giữ nụ cười tươi xinh
Thương chúng em vô ngần!

Cô
giáo
chủ
nhiệm:
**Hoàng
Quyên**

Cứ là cô chủ nhiệm
Là phải nghiêm và ngor
Hễ có đũa lơ mơ
Là cô cho biết sợ...

Cô
giáo
dạy
Toán:
**Trung
Thủy**

Con cứ ngỡ học toán khó khăn
Cho đến khi gặp cô
Toán lại trở nên dễ thương đến vậy
Cô nhẹ nhàng bảo cho tất thấy
Dù có là nâng cao...

Cô giáo Tiếng Anh: **Snow Ngô Tuyết**

Từ khi biết đến cô
Mùa đông thành ấm áp
Snow trở nên mát
Giữa cái nắng hanh khô...

Cô giáo Tiếng Nhật: **Vân Anh**

Con chưa từng đến xứ sở Phù Tang
Nhưng trong lòng cứ xôn xang qua những lời cô kể
Nước Nhật xa xôi mà sao gần đến thế
Xóa nhòa khoảng cách không gian...

Cô giáo
Sinh học:
**Hoàng Thị
Ngọc Ánh**

Con đã biết trồng rau
Và lên men sinh học
Con đã biết chọn mầm giống tốt
Nhờ bài dạy của cô

Cô giáo
Địa lí:
**Nguyễn
Thu Thủy**

Cô ơi thế giới bao la
Đâu là hương Nam hương Bắc
Cho dù núi sông ngăn cách
Lòng con chỉ hướng về cô...

Cô giáo Công nghệ: **Hoàng Thu**

Cô ơi đầu mùa thu
Lá vàng rơi trong gió
Nhưng lòng con luôn có
Hình bóng cô, chỉ cô...

Cô giáo GDCD: **Thanh Phương**

Nhân chi sơ tính bản thiện
Cô dạy con biết
Trên kính dưới nhường
Dẫu là người thường
Vẫn cần đạo đức...

Thầy giáo thể dục: **Đậu Trung Dũng**

Ai cũng bảo thầy giống Tây,
Em lại thấy thầy hây hây giống Ấn
Cho dầu mai này ai lấn cán
Em vẫn giữ thầy là Ấn trong em...

Cô giáo Âm nhạc: **Nguyễn Vân**

“Âm nhạc là cuộc sống”
Cô đã dạy em như thế.
Dầu nốt thăng có trầm,
Thì si la vẫn ngạo nghễ cất cao...

Cô giáo
Lịch sử:
**Mao
Thùy
Dương**

Em yêu lịch sử nước nhà
Từ trong lời ca cô giảng
Cha ông bao đời bỏ mạng
Cho ta cuộc sống bình yên

Cô giáo
Vật lí:
**Cao
Thùy
Dương**

“Cô ơi bài này khó quá
Cô giảng lại cho con nha!”
Cô chẳng bao giờ nề hà
Dẫu là thời gian qua tiết
Chúng con nhắc nhau phải biết
Học tập tiến tới vì cô.

Cô giáo Tin học: **Hoàng Thùy Dương**

Cô giáo em
Người xinh xinh
Mắt lung linh
Môi luôn cười
Khiến bao người
Phải ngất ngây...

Cô giáo Mỹ Thuật: **Lê Thu Thảo**

Giáo viên Mỹ thuật hay ghê
Cầm cây bút vẽ làm mê bao người
Cô vẽ nét mặt tươi cười
Làm hoa phải thẹn bao người hờn ghen

Bác Bình bảo vệ
Mới gặp thấy ghê
Dần quen lại dễ
Như thể người nhà

Kế toán thu ngân
Hai cô cũng gần
Nên em nhớ rõ
Nguyệt sáng trăng rằm
Hàng Nga ở đó
Mọi việc cô lo

Bác Sáng ở trường
Như người chỉ đường
Khi em lạc lối
Rắc rối khó khăn
Bác xử ngon lành

Cô Thắm đồ dùng
Bác Đông bảo vệ
Không kể nắng mưa
Chăm lo giờ học

Con tàu thời gian đưa con trở lại với quá khứ, lật giở từng trang nhật kí còn vương bụi mờ. Trái tim con không thôi thổn thức nhớ về thầy cô – những người lái đò năm ấy đưa thế hệ học trò nhỏ sang sông. “Qua sông ai nhớ đến đò”, lớp lớp người học trò năm ấy, có ai còn tìm lại trường xưa, tìm lại dòng nhật kí vụng dại với đôi dòng thơ còn dang dở. Người sang sông đi rồi, thầy cô ở lại vẫn miệt mài đưa tiếp chuyến đò ngang...

Kí ức xưa khép lại...

Hiện tại mở ra...

Từ trang kí ức, xuôi dòng thời gian, người lái đò xưa, nay đã khác...

THE END!

